

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/98/2015
Identifikačné číslo spisu:	4313011272
Dátum vydania rozhodnutia:	25.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4313011272.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 25. februára 2016 v trestnej veci proti odsúdenému T. F. a spol. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., o dovolaní obvineného H. T. proti rozsudku Okresného súdu Nitra z 11. júna 2012, sp. zn. 4T 165/2009, z dovolacích dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného H. T. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra z 11. júna 2012, sp. zn. 4T 165/2009, uznal obvineného H. T. a tiež už odsúdených T. F. a G. E. vinnými zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom § 20 k § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

obžalovaná G. E. na základe predchádzajúceho pokynu od obžalovaného H. T. objednala a dňa 23. apríla 2009 zakúpila 860 kg kyseliny octovej (acetanhydrid) v spoločnosti STANDARD Sp.z o.o. Lublín v Poľskej republike, ktorého nákup uhradila z peňazí poskytnutých obžalovaným H. T. dňa 3. apríla 2009 formou bankového prevodu, pričom dňa 23. apríla 2009 acetanhydrid bol prevezený na územie Slovenskej republiky autodopravou zabezpečenou obžalovanými T. F. a H. T., a uskladnený za účelom jeho ďalšej distribúcie nezistenému odberateľovi zabezpečovaného obžalovanými T. F. a H. T., v objekte garáže rodinného domu v obci Chľaba č. 130, kde bol dňa 28. apríla 2009 zaistený príslušníkmi polície, pričom anhydrid kyseliny octovej je v zmysle nariadenia (ES) č. 273/2004 Európskeho parlamentu a rady o prekurzoroch a drog zaradený ako „určená látka“ kategórie 2 a je zneužívaný na nelegálnu výrobu heroínu.

Obvinený H. T. bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa §

36 Tr. zák. a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. s použitím § 38 ods. 7 Tr. zák., § 42 ods. 1, ods. 2, § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Levice, sp. zn. 4T 15/2009, zo dňa 28. marca 2011, právoplatný dňa 28. marca 2011 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. obvinenému H. T. a už odsúdeným T. F. a G. E. uložil trest prepadnutia vecí, a to 860 kg anhydridu kyseliny octovej a vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Rozsudok napadol odvolaním, okrem iných aj obvinený H. T. prostredníctvom obhajcu 25. októbra 2012, v ktorom spochybnil výpovede obžalovanej G. E. z prípravného konania s poukazom na to, že v konaní pred súdom využila právo nevypovedať, a preto boli prečítané. Z výpovedí ostatných dvoch obžalovaných bolo preukázané, že G. E. pri obchode s kyselinou zabezpečili pomoc, o ktorej vypovedali aj ostatní svedkovia a vyplýva to i z prepisov zaznamenaných telefonických hovorov. K výpovedi svedka M. T. vytkol, že bola opakovane čítaná, k veci sa nevyjadroval a ak, tak iba sprostredkovane. Skutok bol nesprávne právne kvalifikovaný, nakoľko on neoprávnene s kyselinou nenakladal, nákup i prepravu vykonala G. E., k čomu sa priznala.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 31. januára 2013, sp. zn. 3To 102/2012, zrušil v napadnutom rozsudku výroky o trestoch, uložených okrem iného aj H. T. a podľa § 172 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie krajského prokurátora.

Obvinený H. T. prostredníctvom obhajcu 14. septembra 2015 podal dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 31. januára 2013, sp. zn. 3To 102/2012, a rozsudku Okresného súdu Nitra z 11. júna 2012, sp. zn. 4T 165/2009, ale tiež proti rozsudku Okresného súdu Levice z 31. marca 2014, sp. zn. 1T 85/2013, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste. Podanie obvineného zo 7. augusta 2015 označené ako dovolanie nebolo podané prostredníctvom obhajcu.

Dôvody dovolania vidí v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por. Poukazuje pritom výlučne iba na skutkové zistenia týkajúce sa spolupáchateľstva k zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., ktorá vec bola prejednávaná pred Okresným súdom Nitra a Krajským súdom v Nitre. Podľa názoru dovolateľa neexistuje žiadny relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval spáchanie zločinu. K porušeniu jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) došlo v konaní pred odvolacím súdom, pretože úplne ignoroval dôkazy, ktoré boli v jeho prospech a boli zaobstarané orgánmi činnými v trestnom konaní a obhajoba ich súdu predložila. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. vidí v tom, že príkaz na domovú prehliadku vydaný okresným súdom nebol odôvodnený konkrétnymi skutkovými okolnosťami, čo je z pohľadu zákonnosti zabezpečenia dôkazu podstatné aj v zmysle Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 274/2005, rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. októbra 2011, sp. zn. 1 Tdo V 3/2011, a judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Nezákonne boli získané aj odposluchy, čo je zrejmé z Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 29. apríla 2015, sp. zn. Pl. ÚS - 10/2014. Napokon dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je naplnený tým, že závery oboch súdov o spáchaní zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom sú založené výlučne na domnienkach, ktoré neboli podložené procesne vykonaným dokazovaním. Navrhoval, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Nitra z 11. júna 2012, sp. zn. 4T 165/2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 31. januára 2013, sp. zn. 3To 102/2012, a v spojení s rozsudkom Okresného súdu Levice, sp.

zn. 1T 85/2013, a vec vrátil príslušnému prvostupňovému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Prokurátor vo vyjadrení z 10. decembra 2015 uviedol, že dovolacie dôvody uplatnené obvineným nie sú naplnené. Okresný súd Levice vo veci zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom nekonal a nerozhodoval, ukladal iba súhrnný trest odňatia slobody v konaní o schválení uzatvorenej dohody o vine a treste, s ktorým obvinený plne súhlasil. Obvinený po poučení o jeho právach na verejnom zasadnutí 31. marca 2014 odpovedal na všetky otázky predsedu senátu podľa § 333 ods. 3 Tr. por. kladne a bol plne uzrozumený s tým, že proti takto vydanému rozsudku dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. por. nie je prípustné. Porušenie práva na obhajobu obvinený vôbec v tomto konaní neuvádza a dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 2 Tr. por. sa obvineného netýkajú. Obvinený dovolanie nepodal na príslušný súd a k ďalším okolnostiam namietaných obvineným mu neprislúcha posudzovať.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal všetky obsahové a formálne náležitosti dovolania. Dovolanie bolo podané oprávneným subjektom, prostredníctvom obhajcu, v zákonom stanovenej lehote a dovolanie spĺňa formálne obsahové náležitosti (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 370 ods. 1, ods. 3, § 373 ods. 1, § 374 Tr. por.); avšak dovolaním uplatnené dôvody nie sú naplnené.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa (krajského súdu alebo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu) môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. Podľa ods. 7 tohto ustanovenia dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Podľa § 370 ods. 3 Tr. por. dovolanie sa podáva na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni. Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu (písm. c/),
- rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (písm. g/),
- rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (písm. i/).

Porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je závažnou chybou konania. Nejde pritom o akékoľvek porušenie práva na obhajobu, ale len porušenie tohto práva „zásadným spôsobom“, ktoré v rozhodovacej praxi súdov je postavené na roveň porušeniu ustanovení o povinnej obhajobe (§ 37 Tr. por.).

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu zásadným porušením práva na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) sa rozumie stav, keď obvinený vôbec nemal obhajcu, alebo ho nemal po určité časť trestného konania, hoci ho mal mať a orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritérneho rozhodnutia.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. To znamená, že ho možno uplatniť aj vtedy, keď dôkaz bol získaný nezákonným donútením alebo hrozbou takéhoto donútenia nielen zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdu, ale aj zo strany ostatných subjektov, a preto je nutné hodnotiť činnosť strán pri vyhľadávaní dôkazov s primeranou opatrnosťou.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nemôže teda posudzovať úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol kvalifikovaný podľa takej skutkovej podstaty trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, ktorá úplne postihuje celé protiprávne konanie. Ak tomu tak nie je - nesprávna právna kvalifikácia - odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z obsahu spisu Okresného súdu Nitra, sp. zn. 4T 165/2009, ktorý si dovolací súd zabezpečil, vyplýva, že v tejto veci bolo trestné stíhanie vo veci začaté 27. apríla 2009 a obvinenie H. T. bolo vznesené 29. apríla 2009, kedy mu bol obhajca ustanovený (č.l. 92), ktorý sa zúčastnil všetkých úkonov prípravného konania do 9. júla 2009, kedy manželka obvineného zvolila iného obhajcu (č.l. 127) a tento obhajcu vykonával v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom. Obvinený a ani jeho obhajca v prípravnom a súdnom konaní nenamietali postup vo vyšetrovaní, nenavrhli zopakovanie a doplnenie dokazovania pri preštudovaní spisu 21. septembra 2009 (č.l. 826). K dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní nemali pripomienky, nenamietali ani spôsob ich zaobstarania a vykonania, a to vrátane oboznamovania sa s rozhodnutiami sudcu krajského súdu, (ktorý vydal 3 príkazy na odposluch v dobe od 24. februára 2009 do 23. mája 2009, od 31. marca 2009 do 3. júna 2009 a od 17. apríla 2009 do 16. júla 2009 na tri rôzne telefónne čísla) a prepismi zvukových nahrávok (č.l. 353 - 357) a nariadením domovej prehliadky sudcom z 28. apríla 2009, zápisnicou a fotodokumentáciou z tejto prehliadky (č.l. 763), ktorý bol zákonne odôvodnený. Obvinený a obhajca toto právo nevyužili ani pred záverečnými rečami a prvýkrát tak urobili až v dovolaní.

Obsah trestného spisu Okresného súdu Levice, sp. zn. 1T 85/2013, dosvedčuje, že na obvineného H. T. prokurátor Okresnej prokuratúry Levice podal návrh na schválenie dohody o vine a treste zo 17. decembra 2013, sp. zn. 1 Pv 8/2013. V ňom obvinený priznal spáchanie skutkov, súhlasil s ich právnou kvalifikáciou aj tým, že bude z nej uznaný za vinného, bude mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom strázenia za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Nitra z 11. júna 2012, sp. zn. 4T 165/2009, spojený s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 31. januára 2013, sp. zn. 3To 102/2012. Na verejnom zasadnutí 31. marca 2014 pred senátom Okresného súdu Levice obvinený po poučení o jeho právach na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 Tr. por. odpovedal kladne. Keďže dohoda o vine a treste bola uzavretá zákonne v zmysle § 232, § 333 ods. 3, § 334 ods. 2 Tr. por., senát tohto súdu ju schválil rozsudkom, ktorý aj vyhlásil, a preto nadobudol ihneď právoplatnosť.

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Obvinený v dôvodoch dovolania rozsudku Okresného súdu Levice nič nevytýka a ani žiadny dovolací dôvod, teda ani podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. neuplatnil.

Zo zisteného vyplýva, že obvinený v podanom dovolaní neuviedol ani jednu relevantnú skutočnosť, ktorá by preukazovala, že v posudzovaných prípadoch bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, alebo že by dôkazy v tejto veci boli zabezpečené nezákonným spôsobom, resp. že by síce dôkazy boli zabezpečené zákonne, ale boli by pred súdom vykonané nezákonne. Najvyšší súd preto konštatuje, že obvineným uplatnené dovolacie dôvody neboli naplnené.

Najvyšší súd aj bez preskúmania veci vzhľadom na už konštatované má za to, že sú splnené zákonné podmienky na odmietnutie dovolania obvineného na neverejnom zasadnutí v zmysle § 382 písm. f/ Tr. por.

Najvyšší súd na podklade vyjadreného o dovolaní obvineného H. T. na neverejnom zasadnutí rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.